

mente at turde overlevere det til Justitsministeren, at meddele Paragraffernes Indhold.

Lovforslaget er i denne Maaned indleveret og lyder som følger:

§ I.

Ingen kan faa Statsanerkendelse som Sygeplejerske eller Distriktssygeplejerske uden at have den i det følgende omhandlede Uddannelse. Ingen maa ved Bekendtgørelser, Skilte eller paa anden Maade betegne sig som statsanerkendt Sygeplejerske, statsanerkendt Distriktsygeplejerske eller lign., uden at have Lærebrev som saadan.

§ II.

Sundhedsstyrelsen fastsætter, paa hvilke dertil vilige Hospitaler eller lignende Institutioner Uddannelse af statsanerkendte Sygeplejersker og Distriktssygeplejersker kan finde Sted. De kan kontrollere Uddannelsen og fastsætte Reglement for denne overensstemmende med denne Lovs Paragrafer.

§ III.

Ingen Kvinde kan efter denne Lovs Vedtagelse ansættes i overordnet Stilling paa Hospitaler, Sygehuse eller lign. Anstalter, hvor Elevuddannelse finder Sted uden at have Lærebrev som statsanerkendt Sygeplejerske.

Ingen Kvinde kan efter samme Termin ansættes som Distriktssygeplejerske i statsunderstøttede Sygeplejerforeninger eller lign. uden at have Lærebrev som statsanerkendt Distriktssygeplejerske.

§ IV.

Enhver Kvinde, som ønsker at opnaa Lærebrev som Sygeplejerske eller Distriktssygeplejerske skal paa en af de i § 2 nævnte Institutioner gennemgaa et Prøvekursus paa mindst 2 Maaneder. Naar det af Ledelsen af paagældende Sygehus efter Vidnesbyrd fra Lærerpersonalet skønnes, at Vedkommende egner sig til fortsat Uddannelse som Sygeplejerske, gives der hende Adgang til en saadan i Overensstemmelse med § 5.

Er Prøvetiden ikke falden tilfredsstillende ud, kan denne med Sundhedsstyrelsens Billigelse gentages andet Steds.

§ V.

A. Til at blive Distriktssygeplejerske kræves mindst et Aars samlet Uddannelse (heri indbefattet Prøvekursuset efter § 4) paa et af Sundhedsstyrelsen anerkendt Hospital eller lign. Institution.

Naar Uddannelsen er afsluttet og vedk. Institutions Læge og øverste Sygeplejerske har udstedt fyldestgørende Erklæring om den Uddannedes Dueligheid, udsteder Institutionen Lærebrev som statsanerkendt Distriktsygeplejerske.

B. Til at blive Sygeplejerske kræves mindst 3 Aars Uddannelse (heri indbefattet Prøvekursuset) paa et af de i Henhold til § 2 dertil af Staten anerkendte Hospitaler eller lign. Institutioner, samt at Vedkommende paa tilfredsstillende Maade har bestaaet de reglementerede Prøver.

Indberetning fra samtlige Lærere og Overordnede indgaaer til det Uddannelses ledende Udvalg, paa hvis Indstilling Institutionen afgør, hvorvidt der kan gives Lærebrev som statsanerkendt Sygeplejerske.

C. En statsanerkendt Distriktssygeplejerske skal ved at gennemgaa en yderligere 2-aarig Uddannelsesetid (jfr. denne §'s Stk. B.) naar hun iøvrigt opfylder Betingelserne derfor, have Ret til at faa Lærebrev som statsanerkendt Sygeplejerske.

§ VI.

Sundhedsstyrelsen registrerer og fører gennem Embedslagerne Kontrol med alle fungerende Sygeplejersker og Distriktssygeplejersker samt træffer i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, hvorvidt en Sygeplejerske skal miste sin Statsanerkendelse.

§ VII.

Enhver Sygeplejerske, som er i Virksomhed eller under Uddannelse ved denne Lovs Vedtagelse, kan inden 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden faa Statsanerkendelse, naar hun ved at fremlægge Vidnesbyrd for sin Uddannelse og praktiske Tjeneste som Sygeplejerske, af Sundhedsstyrelsen anses egnet dertil, uanset om hun har eller opnaar den i denne Lovs § 5 foreskrevne Uddannelse.

Det bliver Varigheden af hendes Hospitalsuddannelse, sammenholdt med Arten af hendes senere Virksomhed, som bestemmer, om Vedkommende skal anerkendes som statsanerkendt Sygeplejerske eller statsanerkendt Distriktssygeplejerske.

§ VIII.

Denne Lov skal revideres senest 5 Aar efter dens Ikrafttræden.

Dette Lovforslag er af Kommissionen ledsaget med en længere *Betænkning*, hvoraf kun følgende korte Bemærkning skal udtrages:

Det er en Selvfølge, at al Adgang til at øve Sygepleje i al Almindelighed maa være fri; vi staar her over for en Menneskerettighed, resp. Menneskepligt.

Men hele Samfundet er interesseret i, at den Stand, som har gjort sig Sygeplejen til Livsopgave, bliver autoriseret paa saadan Maade, at ikke enhver tilfældig Person kan kalde sig uddannet Sygeplejerske, og derved give et falsk Begreb om at sidde inde med Kundskaber og Evner, som hun slet ikke har.

Efter Betænkningen følger en *Over-sigt over Udvalgets Resultat*, hvori det hedder:

»Dette maa betragtes som et Kompromis mellem det, der fra alle Sider ansaaes for at være ønskeligt i Retning af Sygeplejeuddannelse og det man for Tiden økonomisk kunde overkomme.

Fra alle Sider hævdes det, at en toaarig Uddannelse maatte anses for det Minimum, der bør fordres for at bære Sygeplejerskens faglige Navn. Kommissionen har heller ikke været blind for, at den heldigste Ordning vilde være en ensartet Uddannelse for alle Sygeplejersker i Land som i By. Det foreliggende Forslag maa derfor betragtes som et Skridt paa Vejen til en rationel Løsning af Sygeplejespørgsmaalet, der betinges af ensartet og tilstrækkelig lang Uddannelsesetid for alle Sygeplejersker i Landet.«

Herefter sluttes med nogle specielle Bemærkninger til hver Paragraf i Lovforslaget.

Som man vil se, er her gjort et udførligt og godt Arbejde, som det kunde være af megen Interesse at komme nærmere ind paa her i Bladet; men da Pladsen ikke til-